

16.4.3

24a (משנה ג') → 25b (בעשה)

1. ... איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לקל נזריהם ולקל נדבותם אשר יקריבו לה' לעלה ויקרא פרק כב פסוק יח
 2. רק קזשיד אשר יהיו קל ונזריד תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה': דברים פרק יב פסוק כו
 3. ועשית עליהם תבשר והדם על מזבח ה' אלהיך וזם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל: דברים פרק יב פסוק כו
 4. אשם הוא אשם אשם לה': ויקרא פרק ה פסוק יט

- I 'משנה ד': a woman who takes a vow of נזירות, designates her animals or money for same – and then husband rejects vow
- a if she designated animals:
- i if it belonged to him, it goes back to the flock
- 1 *authorship*: could be only רבנן (contra יהודה) - a man isn't responsible for his wife's קרבנות
 - 2 *alternatively*: could be יהודה - he's only responsible for קרבנות which are necessary for her
- ii if it belonged to her, the חטאת must die, the עולה is brought as an עולה and the שלמים as a 1-day שלמים without לחם
- 1 *note*: she could have acquired one by saving money from her dough;
 - 2 *alternatively*: another gave her money on condition that her husband has no claim over it
- b if she designated money
- i and didn't specify which was for which animal, all go to נדבה
- 1 *challenge*: but the חטאת-money is mixed in (and all should go to המלח (ים))
 - 2 *answer1* (ר' יוחנן): it is a special law about נזיר (הלכה היא בנזיר); that tradition distinguishes between ומפורש סתום ומפורש
 - 3 *Answer2* (ר' ל): v. 1 interprets to mean – all leftover of נדרים go to נדבה
 - (a) *Challenge*: why distinguish between סתום ומפורש - even if the money was מפורש, it should go to נדבה
 - (b) *Answer* (ר' זבא): ר' already interpreted vv. 2-3 to mean that a חטאת that has no purpose goes למיתה
 - (i) *Note*: ר' א"א inferred it from v. 4
 - (ii) *Note*: inference needed to teach that חטאת וולד dies only in בית המקדש; without v. 3, סד"א that a חטאת וולד can be killed anywhere and וולדות קדשים (of other types) must be brought to בית המקדש
 1. *therefore*: the verse teaches that וולדות קדשים are offered and חטאת וולד is brought to מקדש למיתה -
 - (iii) *Note*: we have a הלמ"מ that חטאת מתה and אשם רועה; the verse adds the עשה of הקרבה איסור
- ii if she specified which was for which animal:
- 1 the money for the חטאת is thrown in המלח ים – we may not benefit but מעילה doesn't attach
 - 2 the money for the עולה - is used to bring an עולה and מעילה attaches
 - 3 the money for the שלמים – is used to bring שלמים which are eaten for 1 day, no לחם
- II שלמואל's "four rams that require no לחם" - epigram
- a "שלז" (4:6)
- i if he vowed his son as נזיר (which only father can do) and the child or other protested (by shaving him)
- 1 same:- if money was undesignated - נדבה; if designated – the שלמים money is used for a שלמים without לחם
- b "שלח" (our משנה)
- c "בריתא" (שלחור מיתה)
- i A נזיר who set aside money and died; if סתום – goes to נדבה; if מפורש – as per above
- d "שלחור מיתה" (reasoning – should be same as שלחור כפרה)
- e *Challenge*: there should be more, including if the שלמים were brought לשמן
- i *Answer*: the epigram only includes קרבנות brought properly